

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicii Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 1. Iudices iniustos, meritò metuere posse. si quis, ab illis, ad
supremu[m] iudice[m] appellet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52306)

tribunal, magna voce, citaret: *Vade, inquit, Gonsalvus, festināq; confisus optimo iudici, & causam instrue. Nam ibi, pro me aderit, qui opportunè respondeat Alfonsus frater; qui nuper ex Serra Vermegia, in calū contendit. Tum enim Gonsalvo nunciatum fuerat, fratrem à Mauris circumuentum, dignam forti piōq; duce mortem oppetisse. Ad horum exemplum quisquis est innocens, potest meritò spernere temerarios prouocatores. Non sunt audaces isti Leontisci, apud Deum, tanti, vt, ad illorum arbitrium, forum agat: *Voluntatem timentium se facit; Deum timentes, nihil mali petunt, aut dictant. Mali homines non sunt boni Dictatores.**

Psal. 144.
19.

CAP. VI.

Ob eiusmodi citationes à Deo exauditas, magno diuinorum iudiciorum metu affici debere alijs iniuriosos, cuiuscunq; status aut conditionis sint.

§. I.

Iudices iniustos, meritò metuere posse, si quis, ab illis, ad supremum iudicem appellet.

T etiam exemplum faciat Deus, & grandes grandium iniurias, similis

milis exitus metu, refrænet, sæpe preces & vota citationésque exaudit eorum, qui vel à Principibus aut iudicibus iniuste damnati, per vim, ad mortem trahuntur, vel atrocem calumniam patiuntur, à qua eos alius nemo defendit. Itaque, intra conditum certum tempus, aliqui ita citati è vita extruduntur, iudicij sui iudicium subituri; qui alioquin adhuc diu superuixissent. Longanimis quidem est Deus, & dormire multis videtur, sed sæpe etiam repente, & in furore, arguit peccatores; præsertim cum innocentia iustitiáq; oppressa ad eum de terra clamat. Qua de caussa

Pfal. 4. 2. *Psaltes ait: Cum inuocarem, exaudiuit me Deus iustitia mea.* Et multi sunt, qui vim passi Dei manum, non irritis votis, inuocauerunt, atque idcirco, nunc, in cælo,

Pfal. 9. 1. *canunt: Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua, inter quæ est illud: Quoniam fecisti iudicium meum & causam meam: sedisti super thronum, qui iudicas iustitiam.* Nam quia iudices sæpe vel ignoratione errant; vel affectu præcipitant sententiam; vel dubia pro certis arripiunt, vel probabilem contrarij metum dissimulant; meritò & ipsi à supremo omnium Iudice

dice Deo, cum iudicijs, iustitijsq; suis, iudicantur; atque extra ordinem plectuntur, qui alios, contra ordinem, tyrannica crudelitate, puniuerunt.

§. II.

Dux immitis, à milite citatus, ad diuinum tribunal, dicto die, & hora, moritur.

Huius rei, præter superius commemorata exempla, vtile erit & alia recensere. Atque vt, modò dicto militi reo, militem innocentem opponam, narrat Guilielmus Ferdinandus ab Effrem de Germano milite, iuvene, si ætatem spectes, si ingenium, faceto; eum, cùm, horâ constitutâ, ad excubias vocaretur; in militum corona stantem, per iocum, dixisse: *Redeunt ad nos excubie, utinam pecunie nuncius rediret!*

Quàm multis iocari capitale fuit! Neque enim animus dicentis & auris audientis semper solent consentire. Adfuit ergo, inter commilitones, etiam tribunorum aliquis, qui exceptum hoc verbum, tanquam seditiosum, ad archistrategum retulit. Concilium illico vocatur. Trahitur in crimen vox ioco prolata. Censetur miles tumultum facere voluisse. Capitur. torquetur. capitis damnatur. Non illum excusatio,

Guilielmus
Ferdin. ab
Ephré. in
Manuali
Politico.
lib. 5.
part. 3.